

Άγιος Αθανάσιος Χριστιανουπόλεως: Η τιμωρία του επάρχου για την ιεροσυλία της αρπαγής της τιμίας κάρας του αγίου!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Κατά το έτος 1834 η αντιβασιλεία του Όθωνος διέλυσε τας πλείστας Μονάς του Ελληνικού Κράτους, μεταξύ δε των άλλων συμπεριελήφθη και η εν Γορτυνία Μονή του Τιμίου Προδρόμου.

Κατά συνέπειαν ο τότε διοικητής έπαρχος Π. Νέγκας διέταξε δύο υπαλλήλους ίνα, μεταβάντες εις Μονήν, μεταφέρωσιν εις Δημητσάναν την κινητήν περιουσίαν αυτής.

Ελθόντες όθεν οι ιεροκάπηλοι ούτοι και αναμοχλεύσαντες [έκαναν άνω κάτω] τα της Μονής, ήρπασαν, μεταξύ των άλλων, τα ιερά σκεύη και τα ιερά του Αγίου Λείψανα, το κιβώτιον το περιέχον το πλείστον μέρος του αγίου Λειψάνου και την Αγίαν Κάραν, εμπεριεχομένην εις ιδιαίτερον αργυρούν κιβώτιον.

Και στιβάσαντες εντός ερρυπωμένων σάκκων, μετέφερον ταύτα εις το επαρχείον,

όπου τα μεν κιβώτια απέθεσαν εις το υπόγειον, τους δε σάκκους εξεκένωσαν [άδειασαν] επί των σανίδων εις εν δωμάτιον.

Φρίκη αληθώς κατελάμβανε πάντα, ευσυνείδητον να βλέπη εδώ μεν το Άγιον Ποτήριον, εκεί δε την Ιεράν Λαβίδα, αλλού τον Σπόγγον, εις άλλο μέρος τον Δίσκον και την Λόγχην, όλα κατά γης ερριμμένα, ως να ήσαν άχρηστα αντικείμενα της αγοράς!

Ως δε ήλθεν η νυξ, περί το μεσονύκτιον, κρότος φρικτός εκ των κιβωτίων ηκούσθη ως να εξερριζούτο μέγα και υψίκορμον [υψηλόκορμο] δένδρον και ομού με τον κρότον δόνησις της οικίας, ήτις κατεπτόησε [κατατρόμαξε] τον έπαρχον, όστις απέδωκε τούτο εις σεισμόν.

Μετά δε από ολίγα λεπτά της ώρας και ενώ είχε συνέλθει ο έπαρχος και ητοιμάζετο να κατακλιθή [να ξαπλώσει], εκ δευτέρου έτερος κρότος παταγωδέστερος [πολύ πιο δυνατός] και ετέρα δόνησις σφοδροτέρα ηνάγκασαν αυτόν να εξέλθη έντρομος, ως ευρέθη, ημίγυμνος.

Αμηχανών [βρισκόμενος σε αμηχανία, απορία] λοιπόν ο Έπαρχος και μη γνωρίζων πού να πορευθή, μετέβη εις την παρακειμένην οικίαν, όπου κατώκει ο τότε διοικών την Επισκοπήν Γορτυνίας Επίσκοπος Ιγνάτιος, πρώην Αρδαμερίων, όστις εγνώριζε τα κατά τον Άγιον παρά του Επισκόπου Ανδρούσης Ιωσήφ.

Κρούσας δε την θύραν εισήλθεν έντρομος και λέγει· «Φοβερόν πράγμα, Δεσπότη μου, συμβαίνει εις την οικίαν μου. Κρότος μέγας και φοβερός ηκούσθη δις εις το κατώγειον και, ομού με τον κρότον, σεισμός, ώστε παρ' ολίγον να πέση η οικία μου».

Λέγει ο Αρχιερέύς· «Περίεργον, εγώ σεισμόν δεν ήκουσα».

Εγείρει τότε αμέσως τον Διάκονον και ερωτά αν ησθάνθη σεισμόν.

Αλλά και αυτός είπεν όχι.

Τότε ο Αρχιερέύς είπε· «Τι συμπεραίνετε λοιπόν, κύριε Νέγκα;».

Λέγει εκείνος· «Σήμερον έφεραν από το Μοναστήρι δύο σάκκους με μερικά πράγματα από την Μονήν του Τιμίου Προδρόμου, εξ αυτών δε είναι δύο κιβώτια, εν μέγα ξύλινον και εν μικρόν αργυρούν. Είπον δε οι απεσταλμένοι, ότι περιέχουν Λείψανα».

Τότε ο Επίσκοπος ανέκραξε· «Μήπως έφεραν εδώ τα Λείψανα του Αγίου Χριστιανουπόλεως;».

Εις το άκουσμα των λέξεων τούτων ο έπαρχος έμεινεν άναυδος.

Ευθύς τότε ο Αρχιερέύς, ενδυθείς, έσπευσεν εις το επαρχείον και καταβάς εις το υπόγειον είδε τα Λείψανα του Αγίου, τα οποία και πρότερον εγνώριζε, διότι τα είχαν επισκεφθή εις την Μονήν.

Πικρώς δε επιπλήξας τον έπαρχον και ασέβειαν τούτο αποκαλέσας, μετέφερε τα Λείψανα εις τον οίκόν του.

Ο δε έπαρχος ώμνυεν [ορκιζόταν] εις Θεόν και ανθρώπους ότι η μεταφορά του αγίου Λειψάνου εγένετο εν αγνοία του.

Την αυτήν εσπέραν ο Αρχιερέύς, διά του υπηρέτου, προσεκάλεσε τους Πατέρας της Μονής Αιμυαλών, εν τέταρτον της ώρας απεχούσης, οίτινες, ελθόντες λίαν πρωί, έλαβον και έφεραν το άγιον Λείψανον εις την Μονήν των, ενδυθέντες την ιεράν στολήν μετά φανών και θυμιαμάτων, ολίγον έξω της πόλεως, διά τον φόβον του λαού.

Από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Μάιος, τόμος ε'.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Φωτογραφία: Λιτανεία της εικόνας του αγίου Αθανασίου του Νέου, Επισκόπου Χριστιανουπόλεως, του θαυματουργού.